

ನವೆಂಬರ್ 21, 1963. ಬಾಹ್ಯಕಾಶ
ವಿಜ್ಞಾನ-ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ತನ್ನ ಮೊದಲ ಹೆಚ್ಚೆಗೆ ಗುರುತಿಗಳನ್ನು ಮೂಡಿಸಿದ ದಿನ. ಅಂದು ಶ್ರೀಮಂತುಪುರದ 'ತುಂಬಾ' ಉಪಗ್ರಹ ಉಡಾವಣೆ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವೋ ಸಂಪೂರ್ಣ. ಅಮೇರಿಕದ 'ಸ್ಟೇಟ್ ಅಪಾಚೆ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಸೌಂಡಿಂಗ್ ರಾಕೆಟ್ ಅನ್ನು ನೆಲದಿಂದ 207 ಕಿ.ಮೀ. ವ್ಯತ್ರಣೆ ಹಾರಿಸಿ ರಾಕೆಟ್ ಉಡಾವಣೆಯ ಪ್ರಥಮ ಯಶಸ್ವಿ ಕಂಡಿದ್ದ ನಮ್ಮ ವಿಜ್ಞಾನ-ತಂತ್ರಜ್ಞರು, ಈಗ ಇದೆ ಜಗತ್ತೇ ನಿಖಿಲಗಾಗುವ ಬಾಹ್ಯಕಾಶ ವಿಜ್ಞಾನದ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುದಿಗೇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇತ್ತೀಚೆನ 'ಚಂದ್ರಯಾನ-3' ಮತ್ತು 'ಆರ್ಥಿಕ್-ಎಲೋಜ್ನ್ಸ್' ಬಾಹ್ಯಕಾಶ ಯೋಜನೆಗಳ ಅಭ್ಯಂತರವೇ ಯಶಸ್ವಿ ದೇಶದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ-ಯುವಜನರಲ್ಲಿ ದೇಸಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳ ಕುರಿತು ಅಪರಿಮಿತ ಆಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಹುಮ್ಯುಸ್ತು ಮೂಡಿಸಿದೆ. ಅವಶ್ಯಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಶ್ರವಣದ ಬಾಹ್ಯಕಾಶ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಶೋಧನೆ ಇಂದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅನೇಕ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅವ್ಯಾಕಳೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ವೇಸ್ತು ರೂಪಾಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇತರ ದೇಶಗಳ ಬೇಕಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ವೇಸ್ತು ರೂಪಾಯಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ದೇಶದ ಬಾಹ್ಯಕಾಶ ವಿಜ್ಞಾನ-ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಪಿತಾಮಹ ಎಂದೇ ಕರೆಯಲಾಗುವ ವಿಕ್ರಂ ಸಾರಾಭಾಯ್ ಮತ್ತುವರ ತಂಡದ ಹೆಡುಗಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಪಾರ ಮತ್ತು ಅಸಾಧಾರಣ ಬಂಡವಾಳದ ಕೊರತೆ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಿನಿವರನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ದೇಶದ ಪ್ರಯೋಜ್ಯ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ನಿಲ್ಲಿಕೊಡು ಎಂಬ ಹಂತ ಮತ್ತು ಭಲದ ಫಲವಾಗಿ ನಾವಿಂದು ಯಶಸ್ವಿನ ಫಲ ಸವಿಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಅ ದಿನಗಳು...

ಸ್ವಾತಂತ್ಯ ಲಭಿಸಿ ಹದಿನಾರು ವರ್ಷಗಳಾಗಿದ್ದವು. ದೇಶ ದೊಡ್ಡ ಬರಗಳ ಎದುರಿಸಿ ಬಸವಳಿದತ್ತು. ಹೊರ ದೇಶಗಳಿಂದ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಅಮದಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ದೇಶದ ವಿಜ್ಞಾನ-ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಕೆಲಸಗಳೇ ಗಟ್ಟಿ ನೆಲೆಯೊದಗಿಸಲು ಪೂರಂಭಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಹಲವು ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಆಗ ತಾನೇ ಕೆಲಸ ಶರು ಮಾಡಿದ್ದವು. ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಸಂಖಿಯಾತ್ಮಕವಾದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ನೇರುತ್ತಾ ಸರ್ಕಾರ ರೂಪಿಸಿತ್ತು.

ಬಾಹ್ಯಕಾಶ ಚೆಟುವಟಿಕೆ—

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು 1962ರಲ್ಲಿ 'ಇಂಡಿಯನ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಮಿಟಿ ಫಾರ್ಮ್ ಸ್ಟೇಟ್ ರಿಸರ್ಚ್' (ಇನ್‌ಕೋಸ್ಪೂರ್) ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪತ್ತೆಹಾಗಿ ಸಾಫ್ಟ್‌ಸಲಾರಿತ್ತು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ವಿಕ್ರಂ ಸಾರಾಭಾಯ್, ಸರ್. ಸಿ.ವಿ. ರಾಮನ್, ಹೋಮೀ ಬಾಬಾ, ಮೇಘನಾದ ಸಹ, ಸ್ಟೇಂದ್ರನಾಥ್ ಬೋಜ್, ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಮೊದಲಿಯಾರ್, ಎನ್.ಆರ್ ಸರ್ಕಾರ್‌ರಂಥ ಮೇಧಾವಿಗಳು ವಿಜ್ಞಾನರಂಗದ ಮುಂಚೊಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಜೆ.ಸಿ. ಜೋಸ್, ಭಟ್ಕಾಗರ್ ಮುಂತಾದವರು ತಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ನಿರಂತರ ದುಡಿಮುಂದ ಭಾರತೀಯ ವಿಜ್ಞಾನದ ರಮ್ಮೆ ಯುಗವನ್ನೇ ಪೂರಂಭಿಸಿದ್ದರು.

ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆಯ 'ಹಿರು ಕ್ರಾತಿ', ಹೈನುಗಾರಿಕೆಯ 'ಶೈತ ಕ್ರಾತಿ', ಜೆವದ ಶೈತ ದ 'ನಸುಗುಲಾಬಿ ಕ್ರಾತಿ', ವಣ್ಣ ಬೀಜಗಳ 'ಹಳದ ಕ್ರಾತಿ', ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯ 'ನೀಲ ಕ್ರಾತಿ'ಗಳನ್ನು ಸಂಖ್ಯೆಸಲು ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಬಾಹ್ಯಕಾಶದ 'ನೀಲ ಕ್ರಾತಿ'ಗೆ ಶ್ರೀಕಾರ ಹಾಕಿ ಅದರ ಯಶಸ್ವಿನ ಫಲಗಳನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಿಶ್ವದ ಉಗಮ, ಹವಾಮಾನ ನಿರ್ವಹಣೆ, ಮಾಹಿತಿ ಸಂಪರ್ಕ ಜಾಲ, ಗೋಗಾರಿಕೆ, ಸ್ನೇಗಿಕ್ ಪ್ರಕ್ರೋಪ ಮನುನ್ನಾಚನೆ, ಶ್ರೀಕೃಂತ ಚಂದ್ರನ ನೆಲದಲ್ಲಿನ ನೀರು ಪತ್ತೆ, ಗ್ರಹಣ, ಸೂರ್ಯನ ಜ್ಯಾಲಿಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ವಿವಿಧ ಉಪಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಮೇಲೇರಿಸಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಫಲಿತಾಂಶ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಮೊದಲ ಚಿಂತನ-ಮಂಭಳ

ಭಾರತೀಯ ವಿಜ್ಞಾನರಂಗದ 'ಬಿಗ್' ಬಾಯ್ಸ್' ಎಂದೇ ಬ್ರಾತರಾಗಿದ್ದ ಹೋಮೀ ಬಾಬಾ ಮತ್ತು ವಿಕ್ರಂ ಸಾರಾಭಾಯ್ ಅಮರಿಕ ಮತ್ತು ರಷ್ಯಾಗಳು ಬಾಹ್ಯಕಾಶ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೈಪೋಟಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಗಮನಿಸಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ದೈತ್ಯರು, ಸೇನೆ, ಹವಾಮಾನ ಇಲಾಖೆ, ಬೇಕುಗಾರಿಕೆ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನೇರವಾಗಲು ನಾವೂ ಸಹ ಬಾಹ್ಯಕಾಶದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟವಾದರೂ ಸರಿ, ನಮ್ಮೇ ಉಡಾವಣೆ ಸೌಲಭ್ಯ, ಜಾಗ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದರು. ಮೊದಲ ರಾಕೆಟ್ ಹಾರಿಸಿ ಅನುಭವ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ರಾಕೆಟ್ ತಯಾರಿಕಾ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇತರ ದೇಶಗಳು ಹಾರಿಸಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದ 'ಸೌಂಡಿಂಗ್ ರಾಕೆಟ್' ಹಾರಿಸಿ ಅದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿಕ್ರಂ ಸಾರಾಭಾಯ್

ಭಾರತದ 'ಬಾಹ್ಯಕಾಶ ವಿಜ್ಞಾನ-ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಪಿತಾಮಹ' ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರು. ಈ ಮೇಲ್ತಿನ ಭಾರತದ ಬಾಹ್ಯಕಾಶ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಂಡ ಕನಸುಗಳಿವೆ, ಹಾಕೆಕೊಟ್ಟ ತಳಹದಿಯಿದೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು ಹೊರತಂದ 'ಸ್ಟೇಟ್ ಅಪಾಚೆ' ಅಂಚೆಚೆ

